

ITOSAMA

GLASILO TOVARNE SANITETNEGA MATERIALA - DOMŽALE

Ob prazniku republike

Ob praznovanju rojstnega dne naše domovine, simbolu zmage in nenehnega boja za lepšo in srečnejšo bodočnost, se pridružujemo tudi mi vsem delovnim ljudem Jugoslavije.

Ni lahko z nekaj besedami prikazati vso pomembnost in idejno globino tega velikega dne. Dan republike pomeni dokončno zrago idej narodnoosvobodilne borbe, katere nosilci so bili delovni ljudje — delavci, kmetje in delovna inteligenca pod vodstvom KPJ.

29. november pomeni začetek nove ljudske skupščine, ki je prevzela vso oblast v naši državi. Obenem pomeni 29. november dan, katerega si je želel desetletja naš delovni človek. Letos mineva 22 let trdega dela, boja in želja, da bi ideje revolucije in ideje socializma zaživele v ljudeh.

Po 22. letih iskanja novih poti za utrjevanje demokracije imamo novo ustavo, ki ji je osnova delovni človek s svojimi dolžnostmi in pravicami. To je akt najširše oblike samoupravljanja, ki mu je temelj osnovna družbena politična celica-občina in podjetje. Delovnim ljudem je da-

na možnost, da sami upravljajo z dobrinami, ki jih ustvarjajo. To možnost jim daje tudi statut in ostali samoupravni akti podjetja.

Pri našem delu pa ne smemo nikoli pozabiti na delovnega človeka, posebno še na delovno ženo. Skrbeti za delovnega človeka, se pravi neutrudljivo delati za povečanje proizvodnje, izboljšanje delovnih pogojev, za dobre tovariške odnose in za stalno rast življenskega standarda kot sestavnega dela boljšega življenja delovnega človeka. Skrbeti in boriti se za človeka pomeni nadaljevanje tistih tovariških in toplih človeških odnosov, ki smo jih bili navajeni med NOB za novo Jugoslavijo, katere 22. rojstni dan slavimo letos. To bo nadaljevanje tiste tradicije, ki nam je bila in nam bo posebno draga in prisrčna — požrtvovalne tovariške pomoči in skrbi tistemu, ki je potrebuje.

S tem se bomo tudi najbolj opravičili vsem, ki so za našo novo Jugoslavijo žrtvovali svoje najdražje — življenje.

M. P.

Proslavili smo 29. november

Kdor je stopil 27. novembra v našo jedilnico, je bil vidno prese-nečen. Navajen nizke, nekoliko navlečene dvoranice, je obstal v prijetno okrašenem prostoru, prvem jasnem dokazu, da je mladina naše tovarne svojo nalogo o izvedbi proslave za 29. november prevzela z resnostjo in zavzetostjo. No, za člane samoupravnih organov se tega pač ne more trditi. Po polurni zamudi se je zbralo le okoli 30 povabljenecov, med njimi polovica nečlanov. Tako je pred zelo okrnjenim avditorijem predsednik Ivan Mihelčič odprl svečano sejo CDS-a in pozdravil navzoče.

V svojem govoru je šel skozi dogodke zadnjih 22. let, polnih dinamike, žrtev in uspehov. »Zgodovina

narodov Jugoslavije je v tem kratkem obdobju popisal ne le z dolgo vrsto težkih in grenkih dogodkov, ampak tudi tako zgoščeno, da bojo morali zgodovinarji vložiti veliko napora in časa za to, da bodo rešili vprašanje, kako naj vsaj najvažnejše zajamejo v omejeni obseg zgodovinskih učbenikov«, je dejal v uvodu.

V nadaljevanju je priklical v spomin leta 1941, ko so se naši narodi pod vodstvom partije in Tita enotno dvignili v uporno borbo za osvoboditev in za nove družbene odnose. Ko smo se otresli okupacije, smo morali premagati še drugega sovražnika — gospodarsko in drugačno zaostalost. Tudi ta naloga je v temelju opravljena, saj smo se iz

zaostale kmetijske države, ki je bila agrarni in surovinski polkolonialni prispevek razvitih imperialističnih sil, dvignili na stopnjo neodvisne srednje razvite industrijske države. To, kar navadno ustvarita dve generaciji, smo mi dosegli v dvajsetih letih svobode. »Takšen ustvarjalen polet je samo nadaljevanje revolucionarnega ognja iz časa obo-rožene borbe,« je poudaril Mihelčič in nadaljeval: »Danes, ko na široki fronti ustvarjamo nove pogoje za rast naše socialistične demokracije, moramo predvsem skrbeti za dobro spoznavanje delovnih ljudi z zapletenim tokom gospodarskih dogajanj, saj bo le to vzbujalo večji interes pri neposrednem upravljanju.«

Prešel je na 15-letno zgodovino delavskega samoupravljanja v našem podjetju in na kratko omenil nekatera najvažnejša dela tega obdobja, tako v proizvodnji — rekonstrukcijo tovarne, nabavo novih strojev, uvajanje novih izdelkov, kot tudi glede skrbi za človeka — nakup stanovanjskega bloka in stanovanj, gradnjo hiš na Veliki planini, redno letno izvajanje raznih tečajev in seminarjev za strokovni dvig sodelavcev, dajanje štipendij, povrnitev stroškov šolanja in polaganje raznih izpitov izven podjetja, zdravstvene preglede ipd. S prenosom pristojnosti na ekonomske enote je omogočeno, da sleherni član našega kolektiva neposredno sodeluje v upravljanju in odločanju v resnih zadevah, ki se tičejo razvijanja in napredka. »Niti najmanj ne dvomimo da sedanji in bodoči organi delavskega samoupravljanja ne bi bili kos nalogam, ki so in ki bodo postavljene pred njih. Vsi pa se moramo boriti za človeka in skupnost, kar pomeni neutrudljivo delati za povečanje proizvodnje, za izboljšanje delovnih pogojev, za dobre tovariške odnose, za kvalitetno delo, za stalno rast življenskega standarda, za rast naše demokracije v podjetju in izven njega, za poštenost v gospodarskih odnosih in proti vsem pojavom deformacij, ki kaze naš moralni lik in dostojanstvo doma in v svetu«, je ob zaključku dejal predsednik Mihelčič.

Nadaljevanje na 7. strani

S L U Ž B E N O

Naše podjetje je izvršilo rekonstrukcijo v letu 1959, toda takrat nismo mogli izvršiti vseh zahtevanih sprememb v tehnološkem procesu. Predvsem nam je zmanjkalo denarja, posebno pa deviz, za vso potrebno opremo. Že takrat je bila izražena želja, da se čim preje dokončno rekonstruira belilnica, tako da bo odpadlo ročno delo, predvsem pa naporno in nezdravo izpiranje v mrzli vodi. Ta potreba po rekonst-

si pri firmi v Coesfeldu ogledala belilni aparat, ki je bil pripravljen za našo tovarno. Predvsem je bil na kraju samem prediskutiran montažni načrt, ter detajli, ki so potrebni za postavitev aparata. Omenjena firma je omogočila tudi ogled tovrstnih naprav v pogonu pri neki firmi v kraju Rheine. Pri tej firmi sva si predvsem ogledala delovanje in konstrukcijo hidravlične stiskalnice, pnevmatsko doziranje materiala, ter

dati možnosti izvoza naših izdelkov na nemško tržišče. Za povezavo z nemškimi firmami ima izvozno-uvozno podjetje »Jugolek« iz Beograda svojega stalnega predstavnika v Stuttgartu. V času obiska smo kontaktirali s štirimi tovarnamij. Pri vseh omenjenih firmah je bil skoraj isti odgovor: kvaliteta, cena! Ko sva si ogledovala izdelke nemških tovarn in jih primerjala z našimi izdelki, sva morala ugotoviti, da nas predvsem glede kvalitete čaka še težka pot, da bi lahko enakopravno nastopali na zunanjem trgu. Tu predvsem mislim asortiment končnih izdelkov. Prav nova belilnica, ko bo popolnoma dograjena pa nam bo omogočila izdelati kvalitetne izdelke tudi za inozemski trg, katerega zahtevam bo potrebno prej ali slej zadostiti.

V ZR NEMČIJO

rukaciji belilnice se je še povečala z vedno večjimi potrebami po beljenskem materialu za proizvodnjo sanitetne vate, posebno pa z uvedbo proizvodnje cigaretnih filtrov, za katere je potrebno material pobeliti in pripraviti za nadaljno proizvodnjo.

Iz teh razlogov se je pripravil plan za rekonstrukcijo belilnice, ki predvsem odpravlja vse težaško ročno delo. Tako smo že v letu 1964. imeli v planu, da kupimo dva kotla za izkuhavanje (nerjavče jeklo), hidravlično stiskalnico ter centrifugo. S tem postrojenjem bi imeli cca 4 tone proizvodnje v 16 urah. Vrednost vseh naprav bi znašala cca 400 000 DM, ali po tedanjem kurzu cca 100 milj. din. Ker pa je bilo potrebnih precej deviz naenkrat, smo že takrat predvideli, da se omenjena rekonstrukcija opravi etapno, vendar pa najprej saj 1 belilni aparat, hidravlično stiskalnico in centrifugo. Z omenjenim zahtev. smo seznanili tudi Jugobanko zaradi dodelitve deviz, toda tudi Jugobanka nam jih v tistem času ni mogla preskrbeti. Iskali smo nove poti za pridobitev deviz, ki so pa predvsem v povečani izvozni dejavnosti. V tem času smo dobili odobrenje za nakup opreme za cigaretno filtre, to pa predvsem na bazi visokega deviznega prihranka. Če smo torej hoteli sprejeti izdelavo cigaretnih filtrov, smo morali v ta projekt vključiti delno tudi naprave za beljenje celuloznih vlaken. Od teh sredstev smo odvzeli devize za belilni aparat, z lastnimi deviznimi sredstvi pa bo potrebno nabaviti še hidravlično stiskalnico in kasneje centrifugo tako da s tem vsaj delno uresničimo plan rekonstrukcije belilnice.

Da bi si ogledali možnost izdelave take hidravlične stiskalnice, ter drugih naprav doma, je bilo opravljeno potovanje, ter obisk firm, ki izdelujejo te naprave. Omogočen pa nam je bil tudi ogled teh naprav v pogonu. S tov. Rožičem, dipl. ing. sva

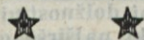
princip izkuhavanja in beljenja. Dalje nas je firma v Coesfeldu, ki sicer ne izdeluje stiskalnic, povezala še z drugo firmo v Augsburgu. Ta firma je specializirana za izdelovanje raznih vrst hidravličnih stiskalnic, ter tlačnih naprav, katere potrebuje naše podjetje. Omenjena firma nam je omogočila tudi ogled njihovih naprav v obratovanju. Pri tej firmi sva videla tudi zelo praktično stiskalnico za stis. bal. Dalje so bili vodeni razgovori s firmo v Augsburgu, od katere imamo ponudbo za hidravlično stiskalnico v tem smislu, da bi del teh naprav izdelali sami v naših delavnicah. Omenjena firma se je strinjala, da nam za omenjene naprave odstopi njihove načrte. Namen najinega potovanja je bil tudi ogled pakirnega stroja za ovoje. S tovrstnim strojem naše podjetje že razpolaga, toda za zavijanje z navadnim plakatnim papirjem, dočim se danes skoraj povsod zavijajo ovoji v celofan papir. Omenjene stroje smo si ogledali pri eni največjih nemških sanitetnih tovarn v Heidenheinu. Tovarna ima deset pakirnih strojev in to za vsako dimenzijo posebej, seveda je potrebna tudi odgovarjajoča količina ovojev. Firma je s stroji zelo zadovoljna, imela pa je tudi težave s papirjem po starem načinu, kakršnega imamo še pri nas. Dodatni del za celofaniranje ovojev stane cca 12 000 DM. Pri povratku sva si še ogledala čistilnico za bombaž ali cell vlakno, katero bi nujno potrebovali, če bomo hoteli povečati proizvodnjo cigaretnih filtrov in pa seveda sanitetne vate. Postrojenje je del predilnice v likvidaciji. Kot je poznano, je tekstilna industrija v Nemčiji v krizi in ne more več konkurirati vse večjim pritiskom uvoza tkanin iz raznih dežel, predvsem pa ne more nuditi tistega zaslužka, ki ga daje strojna, kemična in druga industrija.

Istočasno z ogledom strojev, pa je bil tudi namen potovanja pregle-

Drugo vprašanje so cene. Povsod je namreč isti odgovor, da so naše cene za 25 — 30 % previsoke. Predvsem smo previsoki zaradi zaščitnih carin, ki znašajo s prometnim davkom 25 % na našo prodajno ceno, katero smo za izvoz že itak znižali pod našo lastno ceno.

Če analiziram vse te elemente, bo potrebno posvetiti vse večjo pozornost kvaliteti naših izdelkov, predvsem pa produktivnosti, ker le tako bomo kos mednarodni konkurenci s katero se srečujemo skoraj na vseh inozemskih tržiščih. Ravno rekonstrukcija belilnice nam bo delno pripomogla uresničiti te cilje, posebno še sedaj, ko je izvoz edini faktor, ki nam omogoča uvoz surovin za naše normalno obratovanje, o tem pa še kaj več prihodnjic.

Janez Babnik, direktor

Po sklepu UO našega podjetja sva s tov. Boro Gojkovim, predstavnikom izvozno-uvoznega podjetja Jugolek Beograd, odpotovala dne 27. septembra 1965 na službeno potovanje v Avstrijo. Namen potovanja je bil obisk poslovnih strank na Dunaju, s katerimi imamo že poslovne zveze pri izvozu sanitetnega materiala in uvozu razne opreme za potrebe naše proizvodnje. Nadalje se je pokazala potreba po temeljitejši raziskavi in analizi tržišča v Avstriji zaradi povečanega izvoza sanitetnega materiala v letu 1966 in nadalje.

Ker je bil čas službenega potovanja zelo kratko odmerjen, saj je trajalo s prevozom tja in nazaj le štiri dni, je bilo potrebno izdelati temeljite priprave.

Ta priprava je predvsem v predhodnem pismenem obvestilu vseh strank o namenu in datumu obiska. Nadalje je treba pripraviti razne kalkulacije, cene, vzorce, videti

P O T O V A N J E

kakšne so naše proizvodne možnosti za to tržišče itd.

Popoldne na dan prihoda sva obiskala predstavništvo firme Jugoexport Beograd, ki ima podružnico na Dunaju. Tu smo se pogovarjali predvsem o avstrijskem tržišču, naših možnosti v izvozu, o obliki nadaljnega raziskovanja tržišča in načinu sodelovanja med Jugolekom, Jugoexportom in našim podjetjem.

V času bivanja na Dunaju sva

vato, izdelano iz cell vlakna, za bombažno pa manj. Upam, da bomo z nadaljnimi kontakti z navedenimi firmami uspeli realizirati izvoz tudi preko teh podjetij.

Če na kratko analiziram opravljeno potovanje lahko zaključim z naslednjim:

1. da je bilo potovanje zelo uspešno in koristno za naš nadaljni izvoz;

2. vsaj delno je bilo raziskano

3. ugotovljeno je bilo, da je mogoče izvažati samo pod pogojem dobre kvalitete izdelkov, temu primerne embalaže, v zanesljivih in točnih rokih dobave in solidnosti poslovanja;

4. posebno poglavje so tudi cene, ki morajo odgovarjati tržnim pogojem na tržišču v Avstriji. Ti pogoji pa so trenutno taki, da moramo izvažati izpod naše lastne cene, kajti carina, davek in transportni stroški tako bremenijo naše izdelke na tem tržišču da se bomo le z velikim trudom in z marljivim delom lahko vključili v avstrijsko tržišče. Vsi ti stroški znašajo 40 % naše prodajne cene. Zaradi ilustracije povem še to, da je naš izdelek, prodan za izvozno ceno 80 din, na avstrijskem tržišču v narodni prodaji uveden 240 din.

Slavko Bajec, ekonomist

V AVSTRIJO

obiskala in kontaktirala skupaj pet podjetij, s katerimi imamo že nekaj poslovnih stikov. Eno izmed teh podjetij je pokazalo zelo velik interes za uvoz velikih količin beljene gaze v širini 120 in 140 cm po kar ugodni ceni. Na žalost pa smo se mogli dogovoriti le toliko, da bomo ponudbo poslali naknadno, ker upamo, da nam bo to gazo lahko izdelal naš kooperant v surovem stanju, mi pa bi opravili nadaljnje delo.

Nato sva obiskala in imela poslovne razgovore s firmo, s katero smo že dve leti v dobrih poslovnih zvezah. Obisk te firme je bil tudi glavni namen našega potovanja. V tem letu bomo prodali temu podjetju razni sanitetni material v vrednosti cca 6000 \$. Z nadaljnjim medsebojnim sodelovanjem in z razširitvijo asortimana pa bomo izvozili še več. Razgovori, kateri so trajali drugi in tretji dan obiska, so se nanašali predvsem nato, kako bi povečali izvoz sanitetnega materiala po količini, asortimanu in vrednosti v letu 1966. Pri tem smo se dogovorili, da bo to podjetje kupilo pri nas v prihodnjem letu najmanj toliko sanitetnega materiala kot v letošnjem letu. Zanimajo se še za nakup sterilne gaze v raznih pakovanjih, večjih količin beljene in surove gaze iz stanične preje, raznih vrst rezanih ovojev iz stanične gaze, za komprese iz stanične in bombažne gaze in ovoje s tkanim robom iz stanične preje. Za večino navedenih izdelkov smo dali takoj ponudbo in vzorce, sedaj pa čakamo njihovo končno odločitev; za nekatere druge izdelke pa pripravljamo vzorce in jim bomo ponudbo poslali naknadno.

Drugi dve firmi, sva obiskala prvič. Seznanila sva jih z našimi izvoznimi izdelki, dala ponudbe in vzorce. Bolj se zanimajo za cik - cak

avstrijsko tržišče; ugotovljene so bile možnosti in rentabilnosti izvoza v Avstrijo;

OBISK PRI 'NIVI' NOVI SAD

Pri koncu leta 1964 so nas obiskali predstavniki podjetja »Nive« Novi Sad z namenom, da bi se seznanili s pogoji dela in življenjem našega kolektiva.

Po končanem obisku so izrazili željo, da bi tudi naš kolektiv določil delegacijo, ki bi jim naj vrnila obisk ter se seznanila z življenjem pri njih.

Upravni odbor podjetja je vabilo sprejel in določil delegacijo, ki je obisk vrnila v mesecu septembru. Oglejmo si v kratki obliki kaj smo videli pri »Nivi« Novi Sad.

Sam sprejem je bil zelo prisrčen in vljuden. Sprejel nas je direktor, kateri nas je v prisotnosti svojih sodelavcev in predstavnikov delavskega sveta in upravnega odbora seznanil s perspektivnimi plani njihovega razvoja, težavami in uspehi, ki jih imajo.

Po dvournem razgovoru so nam razkazali proizvodne obrate. Pri ogledu procesa proizvodnje in pogojih dela smo hitro ugotovili, da zelo zastajajo za nami. Delajo neprekinjeno in to predvsem pri izdelavi damskih vložkov. V drugih oddelkih pa v treh izmenah. Prostori so zelo nesvetli, slabo zračeni in zato dokaj zatohli. Torej so pogoji na delovnih mestih neprimerni in težki, posebno še zato, ker se dela na primitiven način (posebno vložki) in delavke fizično zelo trpijo, tako, da vzdržijo na posameznih delovnih mestih in operacijah največ 4 ure, nakar si menjajo delovna mesta. Delajo še vedno 48 urni teden. Po izjavah odgovornih oseb imajo namen, da bi postopno pričeli izvajati skrajšan de-

lovni teden v letu 1966. Glede na tako težke pogoje dela smo bili prepričani, da tudi temu ustrezno za služijo, vendar temu ni tako.

Osebnе dohodke imajo precej nižje od naših. Ugotovili smo, da imajo tudi nekaj, kar mi zaenkrat nimamo tj. dobro mehanizirano belilnico, ki ima velike zmogljivosti. Tu imajo pa zopet zelo primitivno urejeno izpavanje vate. Imeli so namen zgraditi nove obratne prostore, vendar jim je to preprečila gospodarska reforma tako, da bodo morali še nadalje delati pod sedanji pogoji. Ugotovili smo, da nimajo lastne zdravstvene službe, jedilnice toplih in ne mrzlih jestvin. Imajo zaposlenih preko 80 % žena in cca 50 delavcev več kot mi.

Imajo svoj počitniški dom v Starem Kaštelu in so izrazili željo, da bi v prihodnje zamenjali letovanje z našimi domovi. Posebno so se zanimali za Veliko Planino.

Imajo širi ekonomske enote, vendar brez kakršnihkoli pomembnejših pravic. Notranja zakonodaja pa imajo tudi bolj slabo urejeno saj še sedaj nimajo statuta.

Ob razgovorih smo obojestransko ugotovili, da je taka naša želja kot tudi njihova, da se taki obiski nadaljujejo, da se seznanimo tako med seboj in vidimo probleme enih in drugih.

S takimi obiski pri »Nivi« in ostali naši konkurenci je treba nadaljevati, ker bomo le na ta način seznanjeni vsi skupaj z željami in cilji vseh proizvajalcev sanitetnega materiala ter si med seboj iskreno pomagali za dobrobit naš vseh in naše družbe.

H. P.

Tak kolektiv se nima česa bati!

Te besede je izrekel tov. direktor Babnik, ko je po skupnem ogledu obratov, odgovarjal na dobrodošlico direktorja tekstilne tovarne Senožeče tov. Rada Medena.

Zadnjo soboto v oktobru je namreč pripeljal avtobus 30 članov samoupravnih organov naše tovarne v Senožeče. Večkratnemu prijaznemu vabilu tov. Medena je bilo s tem zadoščeno. Veselo razpoloženje, ki ga je ustvarilo med obiskovalci sončno vreme in različna zdravila proti slabi volji, hlad postojnske jame, katero smo spotoma obiskali, ni mogel zadržati. Ob ogledu tovarne pa sem dobival občutek, da ga je vendarle slehernemu od nas zamenjalo presenečenje. Življenska moč in delovna resnost senožeškega kolektiva nas je zresnila. Sele takrat smo prenekateri spoznali, da je naš stari kooperant podjetje, na katerega poslovnost lahko vedno računamo.

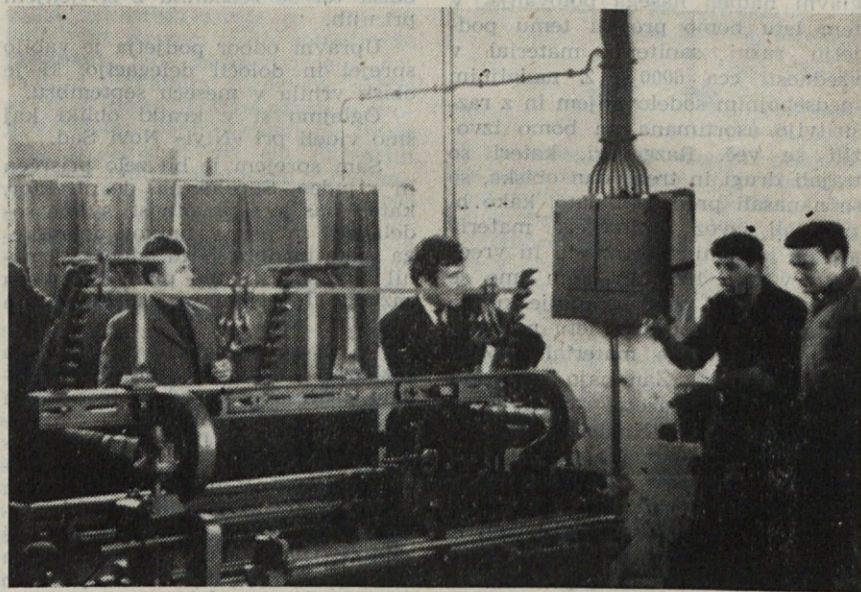
Senožeče so mlado tekstilno središče. Prav pred desetimi leti v oktobru 1955 je v zapuščenem seniku začel z delom šestčlanski kolektiv s štirimi tkalskimi stroji, dvema milijoni investicijskega posojila in z veliko voljo do dela. Do konca leta je proizvedel prvih 1990 m² blaga. Danes je prvotnemu obratu prizidanih 5 modernih šedov, kapacitete so povečane na okoli 170 tkalskih strojev, kolektiv se je povečal za 25 krat, letna proizvodnja pa dosega že 4 milijone m² blaga.

In kaj je bilo vmes? Eno samo veliko odrekanje in mladostna drznost. Od vseh strani so odkupovali stroje različnih znamk in tehnoloških lastnosti, ki so jih druga tekstilna podjetja že izločevala iz proizvodnje, kajti deviznih sredstev za nakup novih strojev ni bilo. Ob koncu

leta 1960, ob izvedbi prvega investicijskega programa je obratovalo v tovarni že 57 strojev.

Ne moremo tudi mimo podatka, da so opremo za novo halo večinoma nabavili kot staro železo in da so v lastni mehanični delavnici iz kupljenih delov izdelali 36 strojev, ki jim še vedno pridno tečejo. Ugotovitev, da so stroji 80% no izkoriščeni, je najboljšje spričevalo o uspešnosti kolektiva.

Segli so tudi na gostinsko turistično področje. V prostorih izpraznjene bolnišnice je že urejena moderna restavracija, za katero so zbrali sredstva z oglasi. Urejajo pa tudi tujske sobe. Adaptirana stavba pa bo dobro služila tudi reševanju stanovanjskega problema članov kolektiva. Toda prepustimo besedo tov. Medenu, ki je duša vsega napredka v tovarni in v kraju samem. Ponosen je na zavest svojega kolektiva. »Kolektiv je vedno razumel situacijo«, pravi. »Odrekel se je standardu samo zaradi tega, da bi lahko v bodočnosti več imel. Druga rekonstrukcija, sredi katere smo sedaj, bo gotova v dveh letih. Investicijski program je postavljen v višini 136 milijonov din. Postopoma mislimo namreč preiti na avtomatizacijo, kajti le v modernizaciji je napredek. Kljub nizkim osebnim dohodkom je v zadnjem času pokazal kolektiv zopet visoko zavest, ko smo zaradi

premočnega investiranja postali kreditno nesposobni in je za obratne namene zmanjkalo sredstev. Z notranjim posojilom smo namreč zbrali 5 milijonov din sredstev. To je akcija, nad katere učinkom so presenečeni vsi. Ob vsem tem skrbimo tudi

za stanovanje. Lani smo uredili tri, letos bosta še dve, poleg tega pa tudi osem do deset samskih sob.»

Široko so torej zastavili v Senožečih in navdušenje nad rastjo tovarne se vidi povsod. Predsednik delavskega sveta Viktor Šajne, ključavničar, ki je že tri in pol leta v tovarni, je v dolgem pogovoru med drugim dejal: »Vsi mladi uživamo v tem, da se gradi. Prva za nas je fabrika, vse ostalo bi lahko še nekaj časa počivalo, čeprav kot veste, tudi drugih področij ne zanemarjamo.«

S predsednikom upravnega odbora, mojstrom Blažem Pekom, smo se pogovarjali o kadrih, o delu in o življenju; mnogo zanimivega je povedal. Pogovarjali smo se tudi o našem tovarniškem glasilu, ki jim ga pošiljamo vsak mesec v parih izvodih. Zagotavljal je, da se jim zdi list zanimiv, da bi si želeli prejemati še več izvodov in da so razglabljali tudi že o tem, da bi jim bila v TO-SAMI odstopljena ena stran. Predlog je vsekakor zanimiv in treba bo najti način za njegovo izvedbo, saj bo tudi to pot, ki bo naše sodelovanje še bolj poglobilo.

O koristi našega sodelovanja pa najbolje govore besede našega tovariša direktorja, ki je ob obisku v Senožečah med drugim dejal: »Vaš razvoj spremljamo že od prvih korakov. Vsi vemo, da ste se morali marsičemu odreči in prav iz tega

se lahko tudi mi učimo na kakšen način se pride do uspeha. V kolikor bo interes obeh kolektivov, naj se naše sodelovanje še pogloblja, saj le to nosi dinar, nikakor pa ne drobnjarkarstvo. Pogledati je treba, kje se še pojavljajo skupne koristi obeh

kolektivov in na tej bazi razvijati naše nadaljne vzajemno delo. Razpis notranjega posojila je velika gesta članov vašega kolektiva, ki očitno dobro razume, da brez modernizacije ni življenja. Tak kolektiv se ni ma česa bati. In če človek vidi prizadevnost kolektiva, se tudi lažje odloči, s kom bo sodeloval.«

In res je tako! Prav radi tega pa z veseljem vabimo predstavnike senožeške tekstilne tovarne, da nas obiščejo ko bo primerna klima in čas. Potrudili se bomo, da jim vrno njihovo gostoljubnost, na katero imamo zdaj vsi udeleženci prijeten spomin. Ob tisti priliki pa bomo še kaj napisali o tem kraševsko trdnem in odločilnem kolektivu.

Ob koncu čitimo še neprijetno dolžnost, da izrazimo članom tekstilne tovarne v Senožečah svoje sočustvovanje ob smrti njihovega prvega direktorja Stanka Břena, ki je preminil v drugi polovici preteklega meseca. Ta rutinirani tekstilec, ki je z očetovsko ljubeznijo prenašal svoje bogato strokovno znanje na mlade in neizkušene delavce, je bil med najzaslužnejšimi nosilci razvoja Senožeč v povojnem obdobju. Njegov pionirski prispevek Senožečani še zdaj močno cenijo in prav zato jih je njegova smrt, čeprav ni več živel med njimi, prizadela. Enako pa tudi vse nas, ki smo ga poznali in cenili. Vsem bo ostal v lepem spominu!

Finančni rezultati od 1. 1. do 30. 10. 1965

V primerjavi z letnim planom in istim obdobjem preteklega leta.

V 000 din

Vsebinska	10/12 letnega plana	10/12 rezultata 1964	Doseženo v		
			10 mes. leta 1965	Index stol. 4 stol. 2 st. 3 st. 3	
1. Real. po fakt. izdanih med let.	2 583 333	2 453 320	3 026 753	117	123
2. Plačana realiz.	2 519 050	2 259 115	2 836 054	113	126
3. Celotni dohodek	2 525 820	2 270 028	2 838 553	112	125
4. Porabljena sred.	1 631 943	1 433 710	1 794 826	110	125
5. Neto produkt (3-4)	893 877	836 318	1 043 727	117	125
6. Celotni stroški, ki obremenjujejo celot. dohodek	1 785 689	1 588 650	1 928 671	108	121
7. Dohodek (3-6)	740 131	681 378	909 882	123	134
8. Obveznosti iz doh.	134 408	123 738	165 234	123	134
9. Čisti dohodek (7-8)	605 723	557 640	744 648	123	134
10. 68 % čistega doh. za osebne dohodke	411 892	353 529	506 360	123	143
11. 32 % čistega dohod. za sklade	193 831	204 111	238 288	123	117

V stolpcu 4 vpoštevane povišane cene, ki veljajo od 25. julija 1965 dalje

Proizvodnja v mesecu novembru 1965

Oddelek	Enota mere	Planirana količina	Proizvedena količina	Index
1. Trakotkalnica	000 vot	83 055	49 602	60
2. Tkal. širokih tkanin	000 vot	428 253	275 528	64
3. Kardirnica (+ Krašnja)	kg	59 140	61 054	103
4. Konfekcija	000 din	287 719	295 090	103
Vložki	pkt	444 318	448 130	101
Cigaretetni filtri	000 kom	20 563	21 207	103

Mesec november ni bil za proizvodnjo slab mesec samo zaradi majhnega števila delovnih dni (21), temveč predvsem zaradi redukcije električne energije, ki je trajala skoro ves mesec. Reducirali, oziroma ustavili smo tiste oddelke, kjer je bila izguba zaradi proizvodnje najmanjša in kjer smo delovno silo lahko koristno uporabili drugod.

Predvsem smo pa izrabili redne letne dopuste. Tkalnice so bile najbolj prizadete saj so delale v eni izmeni z 32 % zastojev od skupnih planiranih strojnih ur. Višek delovne sile smo zaposlili v konfekciji, kjer so se delali večinoma drobni artikli. Če bi proizvodnja potekala normalno, bi v mesecu poročanja dosegli zadovoljive rezultate. B. M.

Prodaja gotovih izdelkov v mesecu novembru

Prodaja naših izdelkov v mesecu novembru je bila kljub pričakovanju slabših rezultatov, zaradi redukcije električne energije, zadovoljiva, saj smo od planirane realizacije 287 718 879.- din dosegli bruto 302 318 260.- din in tako presegli plan za 5 %.

Vzrok dobrega rezultata je v tem, da je tudi proizvodnja izpolnila plan, poleg tega pa smo prodali nekaj zalog.

Povpraševanje po posameznih artiklih oziroma prodaja se v teku meseca ni spremenila.

Če pogledamo plan in realizacijo le-tega v razdobju od začetka leta pa do konca meseca poročanja, lahko ugotovimo, da smo od plana, to

je 3 126 509 000.- din dosegli le 3 147 101 000.- din, kar pomeni, da smo za navedeno obdobje pod planom za 9 408 000.- din. Če bomo hoteli letni plan izvršiti 100 %-no, bomo morali poleg plana za december nadoknaditi še navedeni znesek.

Izvoz v mesecu novembru je bil dosežen v vrednosti 43 510 \$. Od tega je bilo izvoženo na konvertibilno področje za 20 760 \$ in na vzhod za 22 750 \$. Izvozili smo surovo bombažno tkanino art. Mitja II 95/96 in vreče iz istega blaga v Italijo, surovo gazo na Švedsko, ovoje in kabel gazo v Etiopijo ter damske vložke na Češko. Skupna vrednost izvoženega blaga do vključno 30. 11. predstavlja 300 557 \$.

OVOJI IN TKALNICA

Življenje na Viru postaja iz leta v leto živahnejše, ljudje hite na delo molče, morda so njih koraki hitrejši, kot so bili včasih, zakaj novi čas zahteva hitrejši utrip tudi na Viru.

Nekaj pred drugo uro popoldne pa nastane na dvorišču pravi vrvež, ki se po drugi uri umiri in potem je slišati samo še glasno bobnenje strojev. Iz tega vrveža sva s Srečom povabila tokrat na kratek razgovor za TOSAMO Ivano RODETOVO.

Na vprašanje ali prihaja na delo od daleč, je Ivana povedala, da je domačinka iz Doba in že dolgoletni član kolektiva. Že pri prvih besedah sem uvidel, da so njeni odgovori premišljeni ali vendar odkrito je bilo povedano vse, o čemer je tekel pogovor. Zazrl sem se v njen sveži obraz, na katerem se je vedno znova pojavljal veder nasmeh in prisluhnil njeni besedi: »Izhajam še iz stare generacije, prvi kruh pa sem si pričela služiti še pri Kocjančiču. Tedaj sem delala v konfekciji, toda vseskozi sem imela veliko željo delati pri stroju. Ta želja se mi je tudi izpolnila, ko sem pričela delati v trakotkalnici, kjer delam še danes in moram poudariti, da sem tu zelo zadovoljna. Rasla sem tako rekoč v kolektivu in s kolektivom in če se v mislih povrnem za gotov čas nazaj, moram priznati, da se je v tem času marsikaj spremenilo.«

Med svojim pripovedovanjem je ponovno poudarila, da zelo rada dela pri strojih. Dobil sem občutek, da je Ivana zelo vestna delavka. Kasneje sem se o tem prepričal in res je ob tej priliki lahko samo če-

stitamo. Nadalje je pogovor tekel o delu v trakotkalnici in sama pravi:

»Danes je veliko boljše urejeno, kot pa je bilo to včasih, glede popravil smo imeli vedno veliko težav, zdaj pa, ko imamo kvalitetno mizarško delavnico, so okvare hitro odstranjene, tako da zaradi okvar nimamo daljših zastojev. Da delo v trakotkalnici ni lahko, je jasno, posebno še če povem, da sem osemnajst let delala tudi v nočni izmeni. To je mučno. Praktično pa pomeni delo tkalke v trakotkalnici neprestano hojo po stopnicah. Pri takem opravilu se človek v osmih urah primerno utruji. Velikokrat je bilo govora o odrih, ki naj bi se postavili med posameznimi stroji, tako bi bile tkalke razbremenjene prevelikega fizičnega napora.« Srečo je problem dopolnil in povedal, da so odri kočno v delu in bodo v kratkem nameščeni na potrebna mesta.

Na moje vprašanje kaj misli o posluževanju štirih strojev, je Ivana odgovorila prepričevalno, da to v teh pogojih ni mogoče. Čas ni dopuščal, da bi to vprašanje razglabljal, po drugi strani pa niti niso še dani delavcu normalni pogoji za posluževanje treh strojev.

V nadaljnjem razgovoru mi je bila zelo všeč njena prepričevalna misel: »Sem mnenja, da bi se dalo

pri vsem tem, s čemer danes razpolagam, doseči znatno boljše rezultate. Preja, ki jo danes nabavljajo, je slaba. Delo v pripravljalnici je pogosto opravljeno površno, kar prav tako zelo vpliva na številne zastoje, ki so vzrok nizke produktivnosti dela. Ljudje se bodo morali navajati na večjo odgovornost do dela, ki ga opravljajo in uspehi prav gotovo ne bodo izostali.«

Čas je hitel dalje in h kraju razgovora je pogovor nanesele na organizacijo dela v trakotkalnici. Ivana pravi o tem sledeče: »Nimam rada, da se govori, da ovoji ne gredo v prodajo, če je tako, zakaj nam ne dajo delati artiklov, ki lahko najdejo pot na trg? Na vprašanje kako je z mojsterskim kadrom, je Ivana postala nekoliko manj zgovorna, vendar je poudarila, da se je ta kader izpopolnil in ob vsaki okvari na strojih hitro stopijo v akcijo. Na vprašanje kolikokrat pride mojster mimo stroja z namenom kontrolirati delovanje stroja oziroma izdelek, je Ivana odgovorila na hitro: »Da, pride«. In že je hitela na delo, sam pa sem o njenem lakoničnem odgovoru pozneje še razmišljal, ko je Ivana Rode že skrbno streгла svojim strojem in poslušala njihovo bobnečo pesem.

P. F.

Poročilo o delu CDS in UO

v mesecu novembru

V mesecu novembru sta bili dve seji UO in ena seja CDS-a.

CDS je imel svečano sejo v počastitev dneva republike. Na njej so bili prisotni vsi člani samoupravnih organov, predstavniki družbenopolitičnih organizacij in strokovnih služb.

Predsednik CDS-a je s svojim govorom nakazal prehojeno pot pri obnovi domovine in delo ter uspehe organov samoupravljanja našega podjetja. Nadalje je nakazal naloge samoupravnih organov v perspektivi in poudaril, da bodo morali organi samoupravljanja delati in razvijati napredne gospodarske prijeme glede na nove gospodarske pogoje, ki se uveljavljajo. Poudaril je tudi, da bo treba bolj kot doslej posvetiti pozornost skrbi za človeka in dvigu življenjskega standarda.

Pri kraju svojega govora se je predsednik iskreno zahvalil za sodelovanje in trud pri dosedanjem delu ter iskreno čestital vsem članom kolektiva. Nato je podelil praktična da-

rila vsem tistim, ki so v podjetju zaposleni neprekinjeno 15 let.

Po zaključku uradnega dela svečanega zasedanja je mladinska organizacija izvedla kratek a vendar pester program, ki je bil posvečen rojstnemu dnevu naše republike.

UO je na svojih sejah obravnaval in potrdil:

Izvršitev plana v mesecu oktobru, poročilo o službenem potovanju šefa komerciale tov. Bajca, v Beograd in Loznico, probleme podjetja, doseganje plana v 14. dneh v mesecu novembru, operativni plan za mesec december, preskrbo s surovinami in poslovni zaključek s predilnico Litiyo, poročilo o sestanku na gospodarski zbornici, potrditev norm v konfekciji, poročilo o potovanju v Nemčijo, kamor sta šla tov. direktor in tov. Rožič Franc, dipl. ing., vodja vzdrževalne službe, proslavo za 29. november in določil inventurne komisije.

J. M.

Analitična ocena delovnih mest

V zadnjem času je dosti razprav o analitični oceni delovnih mest. Prav radi tega je dolžnost službe za nagrajevanje, da o tem spregovorimo par besed in skušamo osvetliti pomen in cilj same analitične ocene delovnih mest.

Predpriprave za samo izvedbo analitične ocene so bile do meseca maja gotove. V samih predpripravah je kolektiv sodeloval preko razpisane ankete, po ekonomskih enotah, preko svetov ekonomskih enot, preko sindikata in ZK. Vsekakor lahko trdimo, da je bila široka diskusija in da so bila mišljenja zanjeta pri sami izdelavi poslovnika in končno vpoštevana tudi pri sami analitični oceni delovnih mest.

Kaj pravzaprav hočemo doseči z analitično oceno delovnih mest? Z analitično oceno delovnih mest hočemo doseči, pravilna razmerja med posameznimi delovnimi mesti. Da bo ta delitev v končni fazi vplivala na naše osebne dohodke, je povsem razumljivo. Analitična ocena delovnih mest nam bo torej uredila vrednostne odnose po poedinah delovnih mestih, razdelila pravično vse dobrine, katere smo dosegli z našim delom.

Če je komisiji za analitično oceno delovnih mest uspelo pravično rešiti vsaj 80 % delovnih mest tako, da so razmerja pravilna in ljudje zadovoljni, potem je naredila dosti. Jasno nam je, da vsi vedno ne bodo zadovoljni, ker smo pač neobjektivni in si želimo več kot pa nam dejansko pripada. Da so pri tako odgovornem delu tudi kritike, je

povsem razumljivo. Če bi bilo vse v redu, brez kakršnih koli pripomb, bi bil to znak, da kolektiv ne sodeluje in je pri tem postavljen ob stran, kar pa v našem primeru res ne moremo govoriti. Od vsega začetka se je šlo na širino in se je skušalo pritegniti prav vsakega, ki je bil voljan sodelovati in dajati nasvete sami komisiji in ji s tem olajšati delo. Eno nam mora biti vsem jasno: analitična ocena delovnih mest bo imela toliko veljave, kolikor smo vsi aktivno sodelovali pri tem. Ni zadosti samo kazati na napake in kritizirati, treba je stvari skušati reševati in dajati pozitivne predloge, ker v tem se zrcali zavest delavskega samoupravljanja. Vse napake, katere so se pojavile v času razprave in ocenjevanja bo komisija skušala rešiti, da potem čim preje preidemo na nov način, ki bo spodbudnejši za slehernega, ki je voljan delati in doprinesati s svojim delom skupnosti, v prvi vrsti pa sebi zagotoviti večje osebne dohodke. Vseh tistih, ki že sedaj doprinašajo bremena in odgovornosti, ni treba biti strah pred novo analitično oceno. Tisti pa, ki je morda do sedaj z lagodnim delom in neodgovornostjo dobival dobre osebne dohodke pa naj čim preje spremeni svoj odnos in prične z delom, ker bodo v nasprotnem primeru ekonomske enote sigurno toliko odločne, da bodo slehernemu povedale to kar mu gre in zahtevale od vsakega da doprinaša svoj delež za dosego čim boljših uspehov v našem kolektivu.

L. M.

ti v podjetju planinsko sekcijo, tako za mlade kot tudi starejše člane kolektiva. V bodoče želimo tesnejše sodelovanje z ostalimi organizacijami.

Tone Arnuš: na željo mladincev iz Žita (zaradi premajhnega števila sami nimajo aktiva) smo tudi nje vpisali v seznam naših članov. Želeti bi bilo, da bi bilo sodelovanje koristno.

Marica Prosenec: Skušali bomo organizirati klubske večere, vendar pa nastopa problem zaradi pomanjkanja prostora. Organizirali bomo tudi predavanja o aktualni problematiki, kar je posebno v tem času to potrebno.

Kot član nadzorne komisije je Eli Župec takole zaključila prej nanižane misli: Začetek dela novega odbora je kar dober. Če se bo delalo tako naprej, se bodo rezultati vsekakor pokazali, razen če ne bo ostalo pri besedah in planiranju.

Če bo odbor dobil v vseh mladih svojega zagovornika in sodelavca, potem tokrat res ne bo ostalo samo pri načrtih.

Proslavili smo 29. november

Nadaljevanje s 1. strani

Govoru je sledila tradicionalna obdaritev članov našega kolektiva, ki že 15 let delajo med nami. Tokrat so bili med slavljenci: Malka BEVC iz tkalnice ovojev, Ivan CERAR iz trakotkalnice, Francka JUDEŽ in Reginca PAVLIČ iz konfekcije, Brigita FRANKOVIČ od vložkov, Peter KRIŽNAR iz pomožnih obratov in Francka JERETINA iz kardinice. Naj jim tudi v imenu Tosame iskreno čestitam!

Zatem so nastopili člani naše mladinske organizacije Elica Župec, Marija Udovč, Helena Vollmayer, Vanda Juhant, Marica Prosenec, Tone Arnuš in kot gost Janko Lubša iz Žita s pestrim, zelo dobro pripravljenim sporedom. Obsegal je recitativne in pevske točke iz naše partizanske in narodne zakladnice ter mehiške samospeve s kitaro. Precej prostih ur so žrtvovali za dobro izvedbo programa in zaskrbljenost nad odgovornostjo jim je v začetku še nekoliko utesnjevala sproščenost. Od točke do točke pa je trema vse bolj pojenjavala in na koncu so tudi nekoliko preveč hladno publiko razgrelji. S prvim tovrstnim sporedom je led uspešno prebit in želeti je le, da bi naši mladinci s svežimi nageljni na prsih in s svojo zavzetostjo še mnogokrat prišli na naše slovesnosti in jih poživili.

T. L.

Sodelujte v Tosami

Novi mladinski aktiv je začel z delom

24. septembra je bil na redni letni konferenci tovarniškega mladinskega aktiva izvoljen nov odbor, ki naj bi vodil delo te organizacije v tekočem letu. Novi odbor dela v sestavi: predsednik Marija Brenčič, podpredsednik Janez Avbelj, sekretar Anton Arnuš, blagajnik Vanda Juhant. Člani odbora pa so še: Marica Prosenec, Majda Stare, Marija Udovč, Helena Vollmayer, Vinko Svetlin ter Janez Lubša, kot predstavnik mladih iz Žita Vir, ker so se mladinci tega podjetja povezali z našim aktivom.

Novi člani odbora imajo namen poživiti delo mladinskega aktiva in vključiti vanj vse zaposlene mladince oziroma mladinke. Strinjajo se, da mora biti delo boljše kot doslej. Jasno je, da pri tem nastopa vrsta problemov, ki pa jih bo, če se hoče delo res poživeti, treba vsekakor rešiti. Povprašali smo nekatere

odbornike za njih mišljenje o delu v aktivu:

Marija Brenčič: mladinci bi se morali angažirati v prostem času na področjih, ki jih najbolj zanimajo: prvega šport, drugega politika, tretjega kulturna dejavnost ...

Janez Avbelj: z delom smo že pričeli. Prvi izpit smo napravili devetindvajsetega novembra, ko je aktiv pripravil za člane kolektiva, ki so 15 let v tovarni, kulturni program. V bližnji prihodnosti menimo organizirati obisk v muzej NOB v Ljubljani. Drugo leto pa bi bil vsekakor zelo zanimiv obisk smučarskih poletov v Planici in pa tekmovanj v Kranjski gori. Seveda pa pri teh načrtih nastopajo že težave zaradi finančnega stanja aktiva, ki trenutno ni najboljše. Pozimi bomo skušali (če bo kaj kandidatov) organizirati smučarski tečaj na Veliki planini. Prav zdaj pa si aktiv prizadeva ustanovi-

OPRAVIČILO UREDNIŠTVA

Znano je, da v sleherni tiskarni prebiva majhen nepridiprav, ki mu običajno pravijo tiskarski škrat. Njegova največja poslanost je, da meša črke, besede, naslove, pa tudi cele sestavke rad postavlja na neprava mesta. Največ uspeha ima takrat, kadar v tiskarni hite in jim čas ne dopušča, da bi svoje delo prekontrolirali. Tako se je tudi v zadnje številko našega glasila prikradlo nekaj nerodnosti. Drobni napak je bilo sicer več in za marsikoga mogoče niso bile niti opazne. Vsak pa je opazil groba spodrsiljaja, ki sta se pojavila na predzadnji in zadnji strani. Pravilni naslov članka je Nov proizvod naše tovarne, glede tiste šale o pogrebu poleg spominskih besed za pok. Jožetom Cerarjem pa je težko kaj opravičujočega reči. Uredništvo obljublja, da bo v bodoče bolj pazilo na take neljube pripetljaje. Poskrbeli bomo, da bo pred tiskom pregledan ves material in da bo možnost za podobne površnosti čim manjša.

KRIŽANKA

Vodoravno:

1. Južno ameriška država, 9. sever (tujka), 10. vrsta cigaret, 11. del obraza, 13. strokovnjak, 14. predlog, 15. nočni lokal, 17. dva samoglasnika, 18. moško ime, 19. registerska oznaka za Maribor, 21. kesanje, 22. 14. in 1. črka, 23. vek (tujka), 25. kratica za podjetje v Varaždinu, 26. del telesa, 28. stoj (nemško), 29. teror.

1	2	3	4		5	6	7	8
9					10			
11				12		13		
14			15		16		17	
		18						
19	20		21				22	
23		24				25		
26			27		28			
	29							

Navpično:

1. nepodpisan, 2. del telesa, 3. tujka za večino (fonetično), 4. šesta in peta črka, 5. osebni zaimek, 6. tekstilna tovarna v Kranju, 7. Zolajev roman, 8. naziv za člana posadke na ladji iz grškega bajeslovja, 12. moško ime, 15. plemenjak, 16. kratica za rdeči križ Slovenije, 20. zlitina, 24. turški veljak, 22. ime pisatelja Klopčiča, 25. mesec v letu, 27. igralna karta, 28. sto litrov.

REŠITEV oddajte v nabiralnik pri vratarnici do 26. decembra.

V mesecu decembru praznujejo svoj rojstni dan

Konfekcija: Bolhar Majda, Capuder Ivanka, Debevc Silva, Dovžan Marija, Gostič Francka, Gotar Marija, Jeretina Marica, Justin Marija, Kaplja Zofka, Prelesnik Julka, Kurent Bernarda, Lenček Štefka, Mislaj Štefka, Novak Ladi, Paštebar Cvetka, Prosenec Marija, Ravbar Tatjana, Štrukelj Silva, Veit Štefka.

Filtri: Strukelj Stane.

Računovodstvo: Bunič Kristina.

Tehnični sektor: Kukovec Helena, dipl. ing.

Tajništvo: Sinkovec Marija, Štrukelj Jože.

Komerciala: Bubanj Josip, Debevc Marjan, Florjančič Olga, Jeretina Franc, Miš Janko, Rozman Štefan.

Belilnica: Banko Janez.

Tkalnica ovojev: Avbelj Ivanka, Cerar Ivan, Deisinger Štefka, Hrovat Vika, Ivanetič Majda, Kaplja Štefka, Kokalj Cilka, Križman Štefka, Markuš Fani, Osolin Ivanka, Vehovec Pavla, Žužek Tilka.

Tkalnica gaze: Sušnik Marija, Urankar Ivanka.

Avtomatska tkalnica: Jančar Tončka, Teran Anton.

Pripravljalnica: Koprivnikar Rozka, Meglič Ivanka, Miš Nežka, Vodlan Feliks.

Študi: Povirk Fani.

Naše najboljše želje:

V mesecu novembru je odšel iz podjetja: Jenič Ludvik, kardinica.

Zima je, bodimo previdni

Od 28. oktobra 1965 do 28. novembra ni bilo prijavljene nobene nezgode pri delu.

Ker so nezgode na poti na delo oziroma z dela v tem letnem času najpogostejše, si je treba vtisniti v spomin težave, ki jih v prometu povzročata zima. Da do teh težav res pride, vidimo iz prijavne knjige nezgod.

V zadnjih štirih letih je bilo v zimskem času prijavljeno skupno 27 nezgod, ki so se pripetile na poti. Številno nezgod za vsako obdobje posebej pa izgleda takole: 1961/62-6, 1962/63-6, 1963/64-7 in 1964/65-8.

Zato je dobro, da se vsakdo spomni, ko gre na delo ali z dela, oziroma sploh ko gre na cesto, da se že tako zapleten prometni vozlož pozimi še bolj zavozlja in da zahteva še večjo pazljivost in previdnost s strani uporabnikov cest kot sicer. Spolzka cesta in poledica sta pozimi redna gosta na naših cestah in povzročitelja mnogih nesreč. Previdna vožnja in hoja zaradi njihuj verjetno tudi letošnjo zimo ne bo odveč, saj bo tako prihranjena marsikatera neprijetnost.

Če se bomo prilagodili zakonom zimskega prometa, potem ne bo toliko nezgod in manjkrat bo treba iskati zdravniško pomoč, ter prijavljati nezgode kar pa je treba storiti, mimogrede povedano, v 24. urah po nesreči, če je do te že prišlo.

Kakšne pošne zveze pa imamo sedaj?

Pred tremi tedni sem dala v ta nabiralnik pismo, naslovljeno na prijateljico. Pomisli, do večeraj, ko sem bila pri njej, ga še ni dobila.

Izid žrebanja

Rešitve kombinirane izpolnjevanke iz zadnje številke je poslalo deset naših članov. Dvoje rešitev ni bilo pravilnih in zato nista prišli v poštev za žrebanje. Na poti do nagrade jih je zaustavil prvi podpredsednik združene arabske republike, maršal AMER. Med ostalimi osmimi pa je sreča, ki je ženskega spola, ostala zvesta pregovoru, da vrana vrani ne izkljuje očesa in zato izbrala za dobitnico potovalne apoteke Ivanko OSOLINOVO. Želimo ji, da bi jo čim manj rabila.

Izdaja Tovarna sanitetnega materiala Domžale.

Urejuje uredniški odbor:

Pavla Buždon, Danica Merkužič, Mirko Požek, Franc ing. Peterlin, Srečo Vodlan, Dušan Borštner (tehnični pomočnik), Toni Laznik dipl. oec. (odgovorni urednik). Telefon odgovornega urednika 72-313 int. 08

Tiska Valvasorjeva tiskarna in knjigovoznica Krško.

Naklada 650 izvodov.

